

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ

ในระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ตอนที่ ๑ ผู้เขียนได้อธิบายให้เข้าใจขั้นตอนในการหาผลลัพธ์ ด้วยการจำลองระบบ โดยการสร้างสมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้อง จากนั้นจึงแปลงเป็นสมการไฟในต์ เอลิเมนต์ กำหนดเงื่อนไขขอบเขต หาผลลัพธ์ เพื่อให้วิศวกรผู้ออกแบบมีแนวคิดในการแก้ไขปรับปรุง ด้นแบบ จำลองการทำงานด้วยการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขขอบเขต หรือปรับปรุงรูปร่างของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพดีที่สุด ในตอนนี้ จะแสดงให้เห็นการประยุกต์ใช้งาน และยกตัวอย่างของบัญหา อย่างง่ายเพื่ออธิบายการใช้ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ในการแก้ปัญหานั้นด้วยการใช้ซอฟต์แวร์ EasyFEM ในปีงบประมาณ ๔๐ ผู้เขียนได้มีโอกาสทดลองวิเคราะห์ปัญหาการถ่ายเทความร้อนภายใน

ลูกจรวดระยะยิ่งไกลตามแบบที่ ศวอ.ทอ." ได้ออกแบบไว้ให้มีขนาดตามระยะยิ่งที่ต้องการ ดังรูปที่ ๑

[°]ศูนย์วิทยาศาสตร์และวิจัยพัฒนาระบบอาวุธ กองทัพอากาศ (ศวอ.ทอ.) ร่วมทำโกรงการวิจัยจรวดเพื่อความมั่นคงกับ สวพ.กห.

ในการวิเคราะห์เริ่มจากการสร้างโมเดลของจรวดระยะยิงไกล แต่เนื่องจากรูปร่างของปัญหามี ความซับซ้อน โปรแกรม EasyFEM จึงไม่เหมาะแก่การใช้งาน ในที่นี้เลือกใช้ซอฟต์แวร์ SolidWork ใน การสร้างแบบจำลอง เพราะมีความสามารถในการเข้ากันได้กับซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์ที่เลือกใช้ คือ COSMOS (มีซอฟต์แวร์เป็นจำนวนมากในท้องตลาด ในการเลือกใช้ขึ้นอยู่กับความต้องการและความ ถนัดของผู้ใช้) ในเบื้องต้นเป็นการวิเคราะห์ความร้อนที่ท้ายท่อจรวดขณะจุดดินขับ โดยยังไม่คำนึงถึงการ เคลื่อนที่ไปด้วยความเร็ว ๕ เท่าของความเร็วเสียง

รูปที่ ๒ การสร้างโมเดลของจรวดระยะยิงไกล

เมื่อสร้างโมเดลเสร็จก็ทำการตี Mesh และกำหนดเงื่อนไขขอบเขต แล้วทำการวิเคราะห์ตาม กระบวนการของระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ จากผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ Temperature Effect (รูป ที่ ๓) จะเห็นได้ว่าบริเวณ Nozzle ด้านท้ายจรวด จะมีความร้อนเกิดขึ้นมาก เนื่องจากการเผาไหม้ของดิน ขับเชื้อเพลิงแข็งที่บรรจุอยู่ภายใน ซึ่งผลิตเป็นปริมาณความร้อน ๒๔,๐๐๐ วัตต์ต่อตารางมิลลิเมตร ทำให้ ต้องทำการวิเคราะห์เฉพาะส่วน Nozzle เพื่อพิจารณา Temperature Profile และ Heat Flux Profile (รูปที่ ๔) ในการจำลองด้วยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างลักษณะและเงื่อนไข ขอบเขตได้โดยไม่มีขีดจำกัด เพื่อให้เกิดแนวคิดในการปรับปรุงแบบ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ ลดค่าใช้จ่ายในการสร้างต้นแบบ ตามที่กล่าวข้างต้น

รูปที่ ๓ Temperature Effect

รูปที่ ๔ ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์

การถ่ายเทความร้อน เป็นตัวอย่างของปัญหาที่ดีในการอธิบายระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ เพราะผลลัพธ์ของปัญหานี้คือ อุณหภูมิ ซึ่งมีความหมายทางกายภาพที่สามารถเข้าใจได้โดยง่าย เงื่อนไข ขอบเขตชนิดต่าง ๆ ของปัญหา ก็ไม่มีอะไรซับซ้อนมากนัก และที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาการถ่ายเท ความร้อนนี้มีตัวไม่รู้ค่า (Unknown) เพียงตัวเดียวเท่านั้น คือ อุณหภูมิ ทำให้สมการเชิงอนุพันธ์ที่ ครอบคลุมปัญหามีเพียงสมการเดียว ต่างจากปัญหาเรื่องของแข็งหรือของไหล ซึ่งล้วนประกอบด้วยตัว ไม่รู้ค่าหลายตัวที่ต้องหามาจากสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยหลายสมการ

สมการเชิงอนุพันธ์

ในที่นี้จะกล่าวถึงสมการเชิงอนุพันธ์ซึ่งอธิบายการอนุรักษ์พลังงาน (Conservation of Energy) สำหรับการถ่ายเทความร้อนในแผ่นระนาบบาง (๒ มิติ) ที่มีรูปร่างลักษณะใดๆ โดยที่ตลอดขอบนอกของ ปัญหาอาจจะประกอบด้วยขอบเขตเงื่อนไขที่แตกต่างกัน นับตั้งแต่การกำหนดอุณหภูมิ การกำหนดปริมาณ ฟลักซ์ความร้อน การกำหนดความเป็นฉนวน และการกำหนดการพาความร้อนสู่อากาศรอบข้าง ดังรูป

รูปที่ ๕ โดเมนและเงื่อนไขของแผ่นระนาบ

สมการเชิงอนุพันธ์ที่อธิบายความสมดุลของปริมาณฟลักซ์ q_x และ q_y ที่ไหลเข้าและออกใน แนวแกน X และ y ของเอลิเมนต์เล็กๆ ที่วางตัวอยู่ ณ ตำแหน่งใดๆ ในระนาบ คือ

$$\frac{\partial q_x}{\partial x} + \frac{\partial q_y}{\partial y} - Q = 0$$
 (1)

โดย Q แทนอัตราปริมาณกวามร้อนที่ผลิตขึ้นเองต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร

ปริมาณความร้อนเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความชันของอุณหภูมิ T (Temperature gradient) และ ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน (Thermal conductivity – k) ของแผ่นระนาบตามกฎของฟูเรียร์ (Fourier's law) ดังนี้

$$q_{x} = -k \frac{\partial T}{\partial x}$$
 : $q_{y} = -k \frac{\partial T}{\partial y}$

เมื่อแทนค่า q_x และ q_y ลงในสมการ (1) จะได้

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) + Q = 0$$
 (2)

ความซับซ้อนของลักษณะการกระจายของอุณหภูมิ T(x, y) ที่เกิดขึ้นจากสมการ (2) นี้ ขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของแผ่นระนาบ และเงื่อนไขขอบเขตที่กำหนดให้ เงื่อนไขขอบเขตของขอบแผ่น บางอาจประกอบด้วย

๑) การกำหนดอุณหภูมิตลอดขอบ เช่น

$$\Gamma(x, y) = T_1(x, y)$$
 (3)

๓) กำหนดปริมาณฟลักซ์คงามร้อนที่ไหลเข้าสู่ขอบ

$$q_s = -q = k \frac{\partial T}{\partial x} n_x + k \frac{\partial T}{\partial y} n_y$$
 (4)

โดย n_x และ n_y แทนทิศทาง COSine ของเวกเตอร์หนึ่งหน่วย b ที่ตั้งฉาก

กับขอบนั้น

๓) การกำหนดว่าขอบเป็นฉนวน ไม่มีปริมาณฟลักซ์ความร้อนไหลเข้าออกได้

$$q = k \frac{\partial T}{\partial x} n_x + k \frac{\partial T}{\partial y} n_y = 0 -$$
(5)

๙) การกำหนดการพาความร้อนสู่ตัวกลางรอบข้าง

$$q = k \frac{\partial T}{\partial x} n_x + k \frac{\partial T}{\partial y} n_y = h (T - T_{\infty}) - (6)$$

โดย ${\sf h}$ คือ สัมประสิทธิ์การพาความร้อน และ ${\sf T}_\infty$ คือ อุณหภูมิเฉลี่ยของ

ตัวกลางรอบข้าง

สมการไฟไนต์เอลิเมนต์

สมการไฟไนต์เอลิเมนต์สามารถประดิษฐ์ขึ้นได้โดยตรงจากสมการเชิงอนุพันธ์ [สมการ (2)] ด้วยการใช้ Method of weight residual [1, 8] ก่อให้เกิดสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ในรูปแบบอินทริกัล บนพื้นที่ของเอลิเมนต์ โดยความซับซ้อนจะขึ้นอยู่กับชนิดของเอลิเมนต์ที่ใช้ เช่น การใช้เอลิเมนต์แบบ สามเหลี่ยม ที่ประกอบด้วยจุดต่อ 3 โหนด จะก่อให้เกิดสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ และเอลิเมนต์เมตริกซ์ ต่างๆ ที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายกว่าการใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่า นอกจากนั้น เอลิเมนต์ แบบสามเหลี่ยมยังสามารถนำไปประดิษฐ์เป็นไฟในต์เอลิเมนต์โปรแกรมได้โดยสะดวก รวมทั้งยังสามารถ สร้างเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมบนรูปร่างที่มีความยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายกว่าการใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยม ด้านไม่เท่า

รูปที่ ๖ เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบ 3 โหนด

เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบ 3 โหนด ดังรูป ประกอบด้วย อุณหภูมิ T₁,T₂,T₃ ซึ่งไม่รู้ค่าที่โหนด 1, 2, 3 ตามลำดับ

โคออดิเนต x_i, y_i : i = 1, 2, 3 ของโหนดทั้งสามนี้ล้วนทราบค่าแล้ว หลังจากที่ได้แบ่งรูปแบบ ของปัญหาออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ ลักษณะการกระจายของอุณหภูมิบนเอลิเมนต์ชนิดนี้ถูกสมมติให้มี การแปรผันแบบ Flat plane ดังนี้

T (x, y) = N₁T₁ + N₂T₂ + N₃T₃ ------(7) โดย N_i : i = 1, 2, 3 แทนฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์ (Element Interpolation function) คือ

$$N_{i}(x,y) = \frac{1}{2A} (a_{i} + b_{i}x + c_{i}y) - (8)$$

ค่า A ในสมการที่ (8) นี้ คือ พื้นที่ของเอลิเมนต์ซึ่งคำนวณได้โดยตรงจากโคออดิเนตของ โหนดทั้งสาม คือ

$$A = \frac{1}{2} [x_1(y_2 - y_3) + x_2(y_3 - y_1) + x_3(y_1 - y_2)] - (9)$$

โดยสัมประสิทธิ์

$$\begin{array}{rll} a_1 = x_2 y_3 - x_3 y_2 & b_1 = y_2 - y_3 & c_1 = x_3 - x_2 \\ a_2 = x_3 y_1 - x_1 y_3 & b_2 = y_3 - y_1 & c_2 = x_1 - x_3 \\ a_3 = x_1 y_2 - x_2 y_1 & b_3 = y_1 - y_2 & c_3 = x_2 - x_1 \end{array} \tag{10}$$

การประยุกต์ใช้ Method of weight residual ลงบนสมการเชิงอนุพันธ์ [สมการ (2)] ผสมผสานกับการใช้เงื่อนไขขอบเขตชนิดต่างๆ [สมการ (๓) – (๖)] ก่อให้เกิดสมการไฟไนต์เอลิเมนต์ [1, 15] คือ

$$\begin{bmatrix} [K_{c}] + [K_{h}]] \{T\} = \{Q_{Q}\} + \{Q_{q}\} + \{Q_{h}\} - (11)$$

ในสมการไฟไนต์เอลิเมนต์นี้ [K_c] คือเมตริกซ์ของการนำความร้อน ซึ่งสำหรับเอลิเมนต์ แบบสามเหลี่ยมสามารถคำนวณได้โดยตรงจาก

$$\begin{bmatrix} K_{c} \end{bmatrix} = k A T \begin{bmatrix} B \end{bmatrix}^{T} \begin{bmatrix} B \end{bmatrix}$$
(3×3) (3×2) (2×3) (12)

โดย **t** คือ ความหนาของแผ่นระนาบ และ

ส่วน [K_h] แทนเมตริกซ์ของการพาความร้อน

สำหรับเอลิเมนต์ที่ติดอยู่กับขอบและมีการพาความร้อนเข้าหรือออกสู่ตัวกลางรอบข้าง เช่น หากขอบเอลิเมนต์ที่มีการพาความร้อนมีความยาว ℓ ซึ่งอยู่ระหว่างโหนด 1 และ 2 เมตริกซ์ของการพา ความร้อนที่เกิดขึ้นนี้ คือ

และโหลดเวกเตอร์ของการพาความร้อน {Q_h} ที่สอดคล้องกัน คือ

$$\{Q_h\} = \frac{h t \ell T_{\infty}}{2} \begin{cases} 1\\ 1\\ 0 \end{cases} -$$
(15)

อย่างไรก็ตาม หากปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์ไม่มีการพาความร้อนตามขอบ จะไม่ปรากฏ เมตริกซ์ [K _h] และเวกเตอร์ { Q _h } ในสมการไฟไนต์เอลิเมนต์

สำหรับโหลดเวกเตอร์ที่เหลือทางด้านขวาของสมการไฟในต์เอลิเมนต์ คือ {Q_Q} คือ ปริมาณฟลักซ์ความร้อนอันเนื่องมาจากการผลิตความร้อน **Q** ภายในเอลิเมนต์นั้นเอง โดย

$$\{Q_Q\} = \frac{QAt}{3} \begin{cases} 1\\1\\1 \end{cases} -$$
(16)

และ {Q_q} คือโหลดเวกเตอร์จากการกำหนดปริมาณฟลักซ์ความร้อน q_s ที่เข้าสู่ขอบ เช่น หากขอบเอลิเมนต์ที่มีการกำหนดปริมาณฟลักซ์ความร้อนนี้ยาว ℓ และอยู่ระหว่างโหนดหมายเลข 2 และ 3 แล้ว โหลดเวกเตอร์นี้ คือ

$$\{O_q\} = \frac{q_s t \ell}{2} \begin{cases} 0\\1\\1 \end{cases} -$$
(17)

จากที่อธิบายข้างต้น จะเห็นได้ว่าเมตริกซ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้เอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม จะอยู่ในรูปแบบอย่างง่าย และพร้อมที่จะนำไปประดิษฐ์เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้โดยตรง เพื่อใช้ใน การวิเคราะห์หาผลลัพธ์การถ่ายเทความร้อนภายในรูปร่างซับซ้อนใด ๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นเรียบที่มี ส่วนโค้งส่วนเว้าภายนอก หรืออาจจะมีรูเจาะภายใน โดยตลอดขอบทั้งภายนอกและภายในอาจจะ ประกอบด้วยเงื่อนไขขอบเขตที่แตกต่างกันก็ได้

สำหรับตัวอย่างการวิเคราะห์ปัญหาการถ่ายเทความร้อนในที่นี้ จะแสดงผลลัพธ์โดยใช้ซอฟต์แวร์ EasyFEM ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ที่พัฒนาโดยคนไทย และเป็นลิขสิทธิ์ของ ศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เดชะ อำไพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซอฟต์แวร์ EasyFEM ได้ถูกออกแบบให้สามารถ ทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ จึงสามารถใช้งานได้ง่ายบนเครื่องคอมพิวเตอร์โดยทั่วไป ใน ตัวอย่างจะแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ในการวิเคราะห์การถ่ายเทความร้อนด้วยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์ นับตั้งแต่ กระบวนการขั้นต้น คือการสร้างรูปร่างของปัญหา (Geometry) กำหนดขอบเขตโดเมนของปัญหา (Defining Boundary) การสร้างเอลิเมนต์ (Meshing) การกำหนดเงื่อนไขขอบเขต (Constraint) และ การประยุกต์โหลด (Load Applying) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ปัญหา (Analyze) แล้วจึงแสดงผลลัพธ์ ตามกระบวนการขั้นท้าย (Displaying Result) ด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้ผู้ใช้มีแนวคิดในการปรับปรุงต้นแบบต่อไป

ข้างการป้านแรกการใหม่ในเป็นใจองมี่หมื่นเป็นไม่มีรูกการ

สมมติว่าต้องการวิเคราะห์การถ่ายเทความร้อนภายในรูปร่างของปัญหาที่เป็นแผ่นโลหะ สี่เหลี่ยมผืนผ้ามีความหนา 0.1 เมตร มีรูเจาะรูปวงกลมอยู่ภายใน ดังแสดงตามรูป ซึ่งกำหนดให้ค่า สัมประสิทธิ์การนำความร้อน (k) เท่ากับ 40 วัตต์ต่อเมตร-องศาเซลเซียส ขอบทุกขอบของโมเดลมีอุณหภูมิ

เท่ากับ 0 และอัตราปริมาณความร้อนที่ผลิตได้เองเท่ากับ 10 วัตต์ต่อลูกบาศก์เมตรตลอดทั้งแผ่น สี่เหลี่ยม

รูปที่ ๗ ปัญหาแผ่นโลหะสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีรูเจาะรูปวงกลมอยู่ภายใน

เมื่อทราบปัญหาที่ต้องการวิเคราะห์ ขั้นตอนแรกในกระบวนการวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีไฟไนด์ เอลิเมนต์ คือ เมื่อเปิดโปรแกรม EasyFEM ขึ้นมาก็ต้องกำหนดพื้นที่สำหรับการสร้างแบบจำลองเพื่อ วิเคราะห์ปัญหา โดยใช้คำสั่ง File → New จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Define Medium Properties ซึ่งเป็นกล่องสนทนาสำหรับใส่คุณสมบัติของวัสดุสำหรับปัญหาการวิเคราะห์การถ่ายเทความร้อน จากนั้นให้ทำการกรอกค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อนเท่ากับ 40 ลงในช่อง Conductivity, <u>k</u> และ ความหนา 0.1 ลงในช่อง Thickness, t แล้วคลิก OK ดังรูป

Lype 1. Thermal Analysis		
id Properties		
Young's modulus, <u>E</u>	 T <u>h</u> ermal exp coef, α.	0.
Poisson's ratio, v	– Conductivity, <u>k</u>	40
Zero stress T0 0.		0.1
Plane Stress	C Plane Strain	

รูปที่ ๘ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Define Medium Properties

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓

ขั้นตอนต่อไปเป็นการสร้างโมเดล โดยเริ่มจากกำหนดจุดเริ่มต้นของแกน X-y และพิกัดจุด ปลายของโดเมนที่ต้องการวิเคราะห์ การสร้างโมเดลใช้คำสั่ง Create → Line → Rectangle จะปรากฏ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Locate – Enter First Corner of Rectangle ให้ใส่ตัวเลขของพิกัดของจุดเท่ากับ (o, o) ลงในช่อง X และ y จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Locate – Enter Second Corner of Rectangle ให้ใส่ ตัวเลขของพิกัดของจุดเท่ากับ (10.5, 6.0) แล้วคลิกที่ปุ่ม OK เป็นอันเสร็จกระบวนการ คลิก Cancel เพื่อปิดไดอะล็อกบ๊อกซ์ ดังแสดงตามรูป

Locate - Enter F	irst Corner of Re	ctangle	×	Locate - Enter S	econd Corner of	Rectangle	×
×	Y	a		× 10.9	5 Y	6.0	
			<u>0</u> K				<u>0</u> K
Point Color	Line Color	Methods	Cancel	Point Color	Line Color	Methods	Cancel

รูปที่ ๙ ไดอะล็อกบ๊อกซ์การกำหนดพิกัดมุมของสี่เหลี่ยม

Locate - Enter L	ocation at Circle	Center	×
× 3.0	Y	3.0	
Radiu	s 🔟		<u>0</u> K
Point Color	Line Color	Methods	<u>C</u> ancel

รูปที่ ๑๐ ไดอะล็อกบ๊อกซ์การกำหนดพิกัดจุดศูนย์กลางและรัศมีของรูวงกลมภายในรูปสี่เหลี่ยม

จากนั้นให้ใช้คำสั่ง Create → Circle → Center เพื่อสร้างวงกลมรัศมี 1 โดยมีพิกัดของจุด ศูนย์กลางวงกลมคือ (3, 3) ก็จะได้รูปร่างโมเดลของปัญหา ดังแสดงตามรูป

รูปที่ ๑๑ โมเดลรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีรูกลมภายใน

้ลำดับต่อไปเป็นขั้นตอนการกำหนดขอบเขตของโดเมน (Boundary) เพื่อเตรียมสร้างเอลิเมนต์ ้สามเหลี่ยมย่อยๆ ต่อไปด้วยการใช้คำสั่ง Mesh → Define Boundary จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Select Curve(s) on Outer Boundary ให้ทำการเลือกเส้นขอบนอกทั้งสี่ของโมเดล (L1 ถึง L4) แล้วคลิก ที่ปุ่ม OK จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ถามว่าโดเมนที่เลือกมีรูภายในหรือไม่ ให้คลิกที่ปุ่ม Yes ก็จะปรากฏ ไดอะล็อกซ์บ๊อกซ์ให้เลือกฐ คลิกที่ขอบวงกลม C5 แล้วคลิกที่ปุ่ม OK จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ถามว่า โดเมนที่เลือกมีรูภายในอีกหรือไม่ คราวนี้ให้คลิกที่ปุ่ม No

ในการสร้างเอลิเมนต์ย่อย ในซอฟต์แวร์ EasyFEM มีเอลิเมนต์ให้เลือกทั้งแบบที่มีระเบียบ

สำหรับกรณีที่ต้องการสร้างเอลิเมนต์ และไร้ระเบียบ แบบไร้ระเบียบ ให้เลือกใช้คำสั่ง Mesh → Mesh Size → Default เพื่อกำหนดขนาดของเอลิเมนต์ จะปรากฏ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Default Mesh Size ให้ใส่ค่า 0.2 ลงใน ช่อง Size และใส่ค่า 3 ลงในช่อง Minimum Element ฐปที่ ๑๖ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Default Mesh Size ดังแสดงตามรูป

Default Mesh Size		×
Size	0.2	<u>0</u> K
Minimum Element	3	<u>C</u> ancel

Boundary(s) to Mesh ให้คลิกลงบนพื้นที่ของขอบเขตโดเมน ซึ่งขอบเขตที่ถูกเลือกจะปรากฏใน ไดอะล็อกบ๊อกซ์นี้ แล้วคลิกที่ปุ่ม OK โปรแกรมจะทำการสร้างเอลิเมนต์ย่อยภายในโมเดลตามขอบเขตที่ กำหนด ดังรูป

รูปที่ ๑๓ เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบไร้ระเบียบ

ขั้นตอนต่อไปเป็นการกำหนดโหลด เริ่มจากการกำหนดอุณหภูมิเท่ากับ ๐ ให้กับจุดต่อ ทั้งหมดตามขอบของโมเดล โดยใช้คำสั่ง Create → Load → On Node (Curve specified) จะปรากฏ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Enter Node(s) to Select ให้คลิกที่ปุ่ม Select All เพื่อเลือกเส้นทั้งหมด แล้วคลิก OK

จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Create Load on Nodes ให้เลือกที่ Temperature แล้วใส่ค่า 0 ลงใน ช่อง Value จากนั้นคลิกที่ปุ่ม OK เป็นอันเสร็จสิ้น การสร้างโหลดอุณหภูมิเท่ากับ 0 ลงบนจุดต่อ ทั้งหมด

reate Load on Elements Heat Generation		2
Convection	Value <mark>10</mark>	
		<u>0</u> K

Temperature	Load
Heat Flux	Value 0.
	<u></u> K
	<u>C</u> ancel

รูปที่ ๑๙ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Create Load on Nodes

รูปที่ ๑๕ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Create Load on Elements

ส่วนการสร้างโหลดอุณหภูมิชนิดการผลิตความร้อนได้เองบนเอลิเมนต์ ให้ใช้คำสั่ง Create → Load → On Element เมื่อปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ให้คลิกที่ Select All เพื่อเลือกเอลิเมนต์ทั้งหมด แล้วคลิกปุ่ม OK จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Create Load on Elements ให้เลือกที่ Heat Generation แล้วใส่ค่า 10 ลงในช่อง Value แล้วคลิกที่ปุ่ม OK เป็นอันเสร็จสิ้นการสร้างโหลดอัตราปริมาณความร้อน ที่ผลิตได้เองเท่ากับ 10 วัตต์ต่อลูกบาศก์เมตร ดังรูป

เมื่อถึงขั้นตอนนี้เป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการขั้นต้น (Pre-processor) ให้ทำการบันทึกข้อมูลลง ในไฟล์โดยใช้คำสั่ง File → Save ตั้งชื่อไฟล์ว่า PlateTemp ในกระบวนการขั้นต่อไปเป็นการวิเคราะห์ ปัญหา สามารถทำได้โดยใช้คำสั่ง File → Analyze จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ Export Analyze Data ให้คลิกที่ปุ่ม OK เพื่อทำการวิเคราะห์ปัญหาด้วยโปรแกรม EasyFEM ในระหว่างการวิเคราะห์โปรแกรม จะเรียกส่วนวิเคราะห์ที่เรียกว่า EasyFEMS มาทำงาน จะเห็นว่าปรากฏเป็นหน้าต่างการวิเคราะห์ ซึ่ง หน้าต่างนี้จะปิดลงเมื่อวิเคราะห์เสร็จ ดังแสดงตามรูป

รูปที่ ๑๖ หน้าต่างการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม EasyFEMS

ในกระบวนการขั้นท้ายของระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ คือ การแสดงผลลัพธ์ สามารถทำได้โดย ใช้คำสั่ง View -> Select จะปรากฏไดอะล็อกบ๊อกซ์ View Select ให้เลือกการแสดงผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ทดลองเลือกที่ Temperature แล้วคลิกเลือกที่ Fringe Plot แล้วคลิก OK เพื่อแสดงผลด้วยแถบชั้นสีของ อุณหภูมิแบบ ๖๙ ระดับสี

l'emperature	🖸 🔽 Dra <u>w</u> Model
Contour	Deform
C None	🗖 Draw <u>M</u> esh
Eringe Plot Line Contour	☐ <u>V</u> ector
	<u>0</u> K
Set Contour Colors and Range	

รูปที่ ๑๗ ไดอะล็อกบ๊อกซ์ View Select

รูปที่ ๑๘ การแสดงผลลัพธ์การกระจายของอุณหภูมิด้วยแถบชั้นสึ

หากคลิกเลือกที่ Line Contour แล้วคลิก OK จะเป็นการแสดงผลด้วยเส้นชั้นสีและขอบเขต โดเมน จะได้ผลลัพธ์ดังแสดงตามรูป

รูปที่ ๑๙ การแสดงผลลัพธ์การกระจายของอุณหภูมิด้วยเส้นชั้นสีและขอบเขตโดเมน

จากที่กล่าวข้างต้น มีปัจจัย ๓ ประการที่จะทำให้ผลลัพธ์ต่าง ๆ เหล่านี้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ (๑) สมการเชิงอนุพันธ์ (๒) เงื่อนไขขอบเขต และ (๓) รูปร่างลักษณะของปัญหา ในที่นี้จะลอง ยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขขอบเขต โดยใช้สมการเชิงอนุพันธ์เดิม และรูปร่างของปัญหาคงเดิม เพื่อประหยัดเวลาในการสร้างโมเดลใหม่ สมมติว่าโหลดที่รูวงกลมภายในเปลี่ยนจากการกำหนดอุณหภูมิ มาเป็นผนังแบบหุ้มฉนวน (Insulated Wall) ดังนั้นในขั้นตอนการกำหนดโหลดที่รูภายใน จะใช้โหลด แบบฟลักซ์ความร้อน (Heat Flux) โดยกำหนดให้มีค่าเท่ากับศูนย์ (เลือกที่ Heat Flux ในรูปที่ ๑๙) ใน การกำหนดโหลดชนิดฟลักซ์ความร้อนจะปรากฏสัญลักษณ์ ◊ ภายในเอลิเมนต์บนโมเดล ดังแสดง ตามรูป

รูปที่ ๒๐ โหลดชนิดฟลักซ์ความร้อนบนขอบเอลิเมนต์ตลอดรูวงกลมภายในโมเดล

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓

เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยคำสั่ง File → Analyze แล้วเลือกแสดงผลด้วยแถบชั้นสีของ อุณหภูมิแบบ ๖๔ ระดับสี ให้คลิกเลือกที่ Fringe Plot ในไดอะล็อกบ๊อกซ์ View Select แล้วคลิก OK จะ ได้ผลลัพธ์ดังแสดงตามรูป

รูปที่ ๒๑ การแสดงผลลัพธ์การกระจายของอุณหภูมิด้วยแถบชั้นสี ในกรณีขอบรูวงกลมเป็นฉนวน

และสมมติว่า โหลดที่รูภายในเป็นการพาความร้อน (Heat Convection) โดยกำหนดค่า สัมประสิทธิ์การพาความร้อน (h) เท่ากับ 20 วัตต์ต่อตารางเมตร-องศาเซลเซียส และอุณหภูมิรอบข้าง เท่ากับ 25 องศาเซลเซียส การกำหนดโหลดลงบนโมเดล (เลือกที่ Convection ในรูปที่ ๑๔) จึงใช้โหลด ชนิดการพาความร้อน และกำหนดอุณหภูมิที่ขอบเท่ากับ 25 จะปรากฏสัญลักษณ์ ⊳ ภายในเอลิเมนต์บน โมเดล ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยคำสั่ง File → Analyze แล้วเลือกแสดงผลด้วยแถบชั้นสีของอุณหภูมิ แบบ ๖๔ ระดับสี ให้คลิกเลือกที่ Fringe Plot ในไดอะล็อกบ๊อกซ์ View Select แล้วคลิก OK จะได้ผลลัพธ์ ดังแสดงตามรูป

รูปที่ ๒๒ การแสดงผลลัพธ์การกระจายของอุณหภูมิด้วยแถบชั้นสี ในกรณีมีการพาความร้อน

บทสรุป

จากการที่ได้อธิบายการวิเคราะห์ปัญหาการถ่ายเทความร้อนด้วยการใช้ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ด้วยซอฟต์แวร์ EasyFEM ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเห็นผลลัพธ์ได้โดยง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหา การถ่ายเทความร้อนเป็นปัญหาที่สามารถวิเคราะห์ และทำความเข้าใจได้โดยง่าย เพราะมีอุณหภูมิเป็น ตัวไม่รู้ค่าเพียงตัวเดียว ซึ่งสามารถหาค่าได้จากการแก้สมการเชิงอนุพันธ์เพียงสมการเดียว และสมการ ไฟในต์เอลิเมนต์ที่สอดคล้องกับสมการเชิงอนุพันธ์นี้ก็สามารถประดิษฐ์ขึ้นได้โดยง่ายโดยเฉพาะ การเลือกใช้เอลิเมนต์ที่สอดคล้องกับสมการเชิงอนุพันธ์นี้ก็สามารถประดิษฐ์ขึ้นได้โดยง่ายโดยเฉพาะ การเลือกใช้เอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมที่นำไปสู่ไฟในต์เอลิเมนต์เมตริกซ์ในรูปแบบง่าย ๆ นอกจากนั้นหาก ผู้อ่านผ่านการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ทางวิศวกรรมชั้นสูง ย่อมตระหนักได้เป็นอย่างดีว่า การได้มาซึ่ง ความเที่ยงตรงแม่นยำของผลลัพธ์สำหรับปัญหารูปร่างลักษณะอย่างง่าย และประกอบด้วยเงื่อนไข ขอบเขตอย่างง่าย ยังเป็นสิ่งที่ทำได้ยากลำบากและใช้เวลานาน การแก้ปัญหาด้วยซอฟต์แวร์ไฟในต์เอลิเมนต์ จึงช่วยนักวิเคราะห์ได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในกรณีที่รูปร่างลักษณะของปัญหามีความยุ่งยากซับซ้อน ภายใต้เงื่อนไขขอบเขตที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้้างอิง

- ปราโมทย์ เดชะอำไพ. *ไฟไนต์เอลิเมนต์ในงานวิศวกรรม.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.
- ปราโมทย์ เดชะอำไพ. *ระเบียบวิธีเซิงตัวเลขในงานวิศวกรรม.* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

ศูนย์บริการปรึกษาการออกแบบและวิศวกรรม (DECC). ระเบียบวิธีไฟไนด์เอลิเมนต์ขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๐. สวพ.กห. รายงานความก้าวหน้าโครงการจรวดเพื่อความมั่นคงระยะที่ ๑. ๒๕๕๐.

University of Corolado. Dept. of Aerospace Eng. Introduction to FEM. 2005.